

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni din 29 aprilie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2021, declarate de avocatul Caisîn Valentin în numele inculpatului Florea Gheorghe, de inculpatul Gorneț Andrei, în cauza penală privind inculpații

Gorneț Andrei XXXXXX;

Florea Gheorghe XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 21.04.2021 - 29.04.2021,
instanța de apel: 17.06.2021 - 15.09.2021,
instanța de recurs: 11.02.2022 - 02.03.2022.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 29 aprilie 2021, Gorneț Andrei a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal la 18 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 29.04.2021, cu includerea perioadei arestării preventive de la 03.11.2020 până la 29.04.2021.

Florea Gheorghe a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal la 18 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 29.04.2021, cu includerea perioadei arestării preventive de la 03.11.2020 până la 29.04.2021.

De la inculpați s-au încasat, solidar, în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 28.106 lei, de la Gorneț A. - 16.014 lei și de la Florea G. - 1078 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpații Gorneț A. și Florea G., împreună și prin înțelegere prealabilă, la 02 noiembrie 2020, în perioada de timp cuprinsă între orele 15.00-18.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în apropierea unei stâne de ovine din extravilanul XXXXXX XXXXXX, XXXXXX, în timpul unei certe, care s-a iscat cu minorul Cojocari R., născut la XXXXXX, cu dizabilitate evidentă accentuată de la naștere (consecințele poliomielitei și paralizării cerebrale), urmărind scopul omorului acestuia, cu bețe, mâinile și picioarele, i-au aplicat lui Cojocari R. mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului, pricinuindu-i astfel vătămări corporale grave, care sunt periculoase pentru viață, în formă de plăgi contuze și rupte în regiunea capului, echimoze, excoriații în regiunea capului, revărsate sanguine în țesuturile moi pericraniene, revărsate sanguine în mușchii temporali bilateral, revărsate sanguine subarahnoidiene difuze, sânge în ventriculii cerebrali, revărsate sanguine intracerebrale, echimoze și excoriații la nivelul trunchiului, revărsate sanguine în mușchii spatelui, fractura coastelor 5, 6, 7 stânga pe linia axilară medie, directe, cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente fracturilor, echimoze, excoriații la nivelul membrelor superioare și inferioare, revărsate sanguine în mușchii feselor bilateral, ca urmare, în rezultatul șocului traumatic instalat în rezultatul traumei asociate a capului, toracelui și membrelor, minorul Cojocari R. a decedat, după ce, cu scopul ascunderii faptului omorului lui Cojocari R., l-au târât într-un lan de stuh, unde au ascuns cadavrul acestuia.

Instanța a reținut că inculpatul Gorneț A. nu a recunoscut vina și a declarat că au consumat alcool. Florea G. i-a cerut părții vătămate să mâne caprele, iar el i-a spus să nu se ducă deoarece este bolnav. Revenind, Cojocari R. i-a spus că Florea G. l-a lovit din motiv că l-a numit cu un cuvânt necenzurat. El a rupt un băț de copac și i-a aplicat o lovitură cu varga, iar partea vătămată a spus că nu-l doare. Apoi, i-a mai aplicat o lovitură, Cojocari R. a început să plângă și a pornit spre casă. În jurul orelor 17.40, mergând spre casă, câinele a început să latre spre stuh și acolo l-a văzut pe Cojocari R. dezbrăcat până la genunchi. L-a luat în brațe să-l treacă în partea cealaltă, acesta era fără cunoștință și rece și a înțeles că a decedat. Nu l-a trecut râpa deoarece s-a speriat. În aceeași zi a fost telefonat de Gangan O., care l-a întrebat ce copil a omorât. Deoarece era stresat nu i-a răspuns nimic. Lângă iaz, s-a întâlnit cu polițistul de sector, care l-a întrebat ce a făcut și i-a aplicat doar trei lovituri pe spate. Nu a avut intenția de a omorî partea vătămată. Până la acest caz nu l-a lovit niciodată pe Cojocari R. Hainele lui erau murdare de sânge, deoarece, când s-a așezat jos lângă partea vătămată, s-a murdărit la picior. De la loviturile aplicate de el, Cojocari R. doar a plâns, mergea șchiopătând din cauza sănătății. Nu cunoaște ce vârstă avea partea vătămată, dar crede că avea aproximativ 12-13 ani. Vorbea urât. După ce l-a luat în brațe pe Cojocari R. și a văzut că era rece, cu Florea G. nu s-a mai întâlnit. Personal nu a văzut când Florea G. i-a aplicat lovituri părții vătămate. Nu a lovit partea vătămată cu picioarele. La momentul faptei era în stare de ebrietate, deoarece a consumat 2,5 l. alcool împreună cu Florea G. Partea vătămată nu a consumat alcool și a plecat primul. Ulterior l-a găsit în stuh. Dacă câinele nu lătra, posibil nu-l găsea. Nu au fost a doua zi să schimbe locul cadavrului. La urmărirea penală a spus că a fost a doua zi și a schimbat locul cadavrului posibil din motivul că s-a pierdut cu firea sau nu a înțeles ceva corect, dar concretizează că nu a fost a doua zi. Câinele său a depistat cadavrul. Bățul era aproximativ de 1,5 m, iar grosimea mai lată decât degetul mare de la mână.

Inculpatul Florea G. a pledat nevinovat și a indicat că nu i-a aplicat careva lovituri și nu l-a omorât pe Cojocari R. împreună cu Gorneț A. Nu ține minte cum au avut loc evenimentele, deoarece suferă de o boală psihologică. Nu cunoaște din ce motiv a decedat Cojocari R. L-a lovit pe Cojocari R. la picior cu bățul, deoarece l-a numit cu cuvinte necenzurate, iar Gorneț A. l-a lovit de trei ori cu o vargă din copac. Nu cunoaște din ce motiv a fost lovit. Când s-a dus după vin nu s-a întâlnit cu Cojocari R. pe drum. În acea zi a consumat aproximativ 2,5 l. de vin. Nu cunoaște de unde s-a luat sângele părții vătămate pe scurta și pantalonii săi.

Totodată, vinovăția inculpaților a fost dovedită pe deplin prin probele administrate.

Astfel, succesorul părții vătămate, Cojocari T. a relatat că Gorneț A. este nepotul său, iar Cojocari R. a fost fiul ei. La finele anului 2020, a venit Gorneț A. l-a luat pe fiul ei cu el și i-a cerut să-i dea produse alimentare. A doua zi a venit Florea G. pe care l-a întrebat unde este fiul său. Acesta i-a spus că nu cunoaște, și că în cazul în care îl va găsi o să i-l aducă. Deoarece fiul său a lipsit de acasă o noapte, a sunat la vecinii care au informat poliția. Ulterior, i s-a comunicat că fiul ei e decedat. Florea G. îi zicea fiului său că îl va ucide, deoarece acesta îi zicea careva cuvinte care nu trebuiau zise.

Martorul Gangan O. a comunicat că Gorneț A. lucra la el la stână. La 02.11.2020, a fost telefonat de poliție și i s-a cerut să se deplaseze la stână, deoarece s-a pierdut un băiat. A mers la stână la ora 09.00 seara, acolo era poliția și Gorneț A., iar Florea G. a mers să arate unde este cadavrul. Gorneț A. a spus că s-a dus în sat cu Florea G. după vin și, fiind întrebat unde este copilul, a început a plânge, apoi a fost luat de poliție. A văzut cum au urcat cadavrul în mașină, însă nu a văzut de unde a fost luat. La stână animalele erau mânate cu un băț. Gorneț A. avea băț de aproximativ 1,65 m. Polițiștii au ridicat bățul în acea seară, pe care Gorneț A. l-a pus sub șopron. Polițiștii vorbeau cum inculpatul Florea G. le-a arătat și a explicat ce s-a întâmplat cu minorul.

Vina inculpaților a fost demonstrată și prin probele scrise, anexate la materialele cauzei, inclusiv:

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.11.2020 și tabelul ilustrativ, conform căruia a fost cercetat ocolul de capre amplasat din extravilanul XXXXXX XXXXXX, unde a fost depistat un băț lung cu lungimea de aproximativ 1,80 m. cu care a fost maltratată minorul Cojocari R.;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.11.2020 și tabelul ilustrativ, conform căruia a fost examinat locul săvârșirii infracțiunii, care reprezintă un teren amplasat din extravilanul XXXXXX XXXXXX, XXXXXX, amplasat în apropierea iazului cu denumirea „Fundac”, unde a fost depistat cadavrul minorului Cojocari R. cu semne vizibile de moarte violentă, corpul căruia vânt și însângerat, a fost depistat în stuhul din apropierea iazului;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.11.2020 și tabelul ilustrativ, conform căruia a fost examinat locul săvârșirii infracțiunii, care reprezintă un teren amplasat în extravilanul XXXXXX XXXXXX, XXXXXX, amplasat în apropierea iazului cu denumirea „Fundac”, unde a fost depistat un băț cu lungimea de aproximativ 0,80 m. și diametrul de 1,5 cm., care este despăcat în două părți pe întreaga lungime, cu care a fost maltratată minorul Cojocari R. La fel, la fața locului a fost depistată căciula ce aparținea minorului Cojocari R.;

certificatul de dizabilitate seria CN 130745, conform căruia se atestă că Cojocari R., a.n. XXXXXX , este încadrat în grad de dizabilitate accentuat;

procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 04.11.2020, cu CD-disc cu verificarea declarațiilor lui Gorneț A. din 04.11.2020 că: „...la 02.11.2020, fiind împreună cu Florea G. și Cojocari R., deplasându-se spre stâna de capre. Pe drum Cojocari R., în cadrul unei certări l-a numit cu cuvinte injurioase care i-au jignit demnitatea personală de bărbat și, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având un băț în mână, pe care l-a rupt dint-un copac, i-a aplicat câteva lovituri la fund și, posibil, în regiunea mâinii drepte, iar Florea G. i-a aplicat lovituri peste corp și cap cu un băț pe care îl avea de la stână. După aceasta l-au lăsat pe Cojocari R. la sol și au plecat cu caprele la stână. A doua zi, pe 03.11.2020, trecând la locul unde la 02.11.2020 l-au maltratată pe Cojocari R. au depistat corpul neînsuflit al lui Cojocari R. și pentru a ascunde urmele infracționale l-au mutat în stufărie. Recunoaște comiterea omorului lui Cojocari R. împreună cu Florea G.”;

procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 05.11.2020, cu CD-disc cu verificarea declarațiilor lui Florea G. din 05.11.2020, că: „...la 02.11.2020, aflându-se împreună cu Gorneț A. și Cojocari R. în adiacența stufărișului iazului cu denumirea „Fundac”, s-au așezat în lanul de porumb, au mâncat și au servit vin. La un moment, Cojocari R. l-a numit cu cuvinte injurioase, prin care i-a încălcat demnitatea personală de bărbat, fapt pentru care Gorneț A. i-a făcut observație, atunci Cojocari R. i-a adresat și lui cuvinte urâte, fapt pentru care ambii, fiind în stare de ebrietate, l-au agresat fizic, aplicându-i lovituri cu bețele peste cap, fund și fese. El l-a lovit cu un băț de la stână cu care alunga caprele, iar Gorneț A. cu alt băț. La final, l-au lăsat la sol în apropiere de stufăriș și au plecat. A doua zi, pe 03.11.2020, trecând pe la locul unde l-au maltratată pe Cojocari R. și, pentru a ascunde urmele infracționale, l-au mutat în stufăriș împreună cu Gorneț A. După aceasta au plecat cu caprele la deal. Peste ceva timp a mers la mama lui Cojocari R. acasă, care l-a întrebat unde este feciorul său și i-a spus că nu cunoaște. Unde se află acel băț cu care l-a lovit pe Cojocari R. nu cunoaște deoarece nu era la locul unde îl lăsa la stână. Bănuiala de omor a lui Cojocari R. o recunoaște și se căiește de cele comise”;

raportul de expertiză extrajudiciară nr. 20200500425 din 04.12.2020, conform căruia sângele minorului Cojocari R. se referă la grupa sanguină Abeta/ A(II)/ cu antigenul asociat „H”. Sângele lui Gorneț A. și Florea G. se referă la una și aceeași grupă sanguină - Oalfa, beta /O(I)/. 1-8. În fragmentele din petele roșietice de pe scurtă (m/ob.1,2), blugi (m/ob.3,4) recoltate de la Florea G., scurtă (m/ob.7), pantaloni (m/ob.8,9), recoltate de la Gorneț A., spălăturile pe fire de tifon din ștersăturile roșietice de pe fragmentul de lemn (m/ob. 12,13) ridicat de la fața locului s-a depistat sânge uman, care a provenit de la persoană/persoane cu grupa sanguină Abeta cu antigenul asociat „H”, nu-i exclus, în cazul dat, de la minorul Cojocari R. Totodată, stabilirea antigenului „H(0)” în aceste pete, nu permite excluderea unui adaos de sânge și de la persoană/persoane cu grupa sanguină Oalfa,beta, cum ar fi, în cazul dat, Gorneț A. și/sau Florea G. (de la fiecare separat sau în amestec);

raportul de expertiză judiciară nr. 202003C2771 din 14.12.2020, conform căruia la examinarea medico-legală a cadavrului lui Cojocari R. s-au depistat leziunile corporale: Plăgi contuze și rupte în regiunea capului, echimoze, excoriații în regiunea capului, revărsate sanguine în țesuturile moi pericraniene, revărsate sanguine în mușchii temporali bilateral, revărsate sanguine subarahnoidiene difuze, sânge în ventriculii cerebrali, revărsate sanguine intracerebrale, echimoze și excoriații la nivelul trunchiului, revărsate sanguine în mușchii spatelui, fractura coastelor 5,6,7 stânga pe linia axilară medie, directe, cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente fracturilor, echimoze, excoriații la nivelul membrelor superioare și inferioare, revărsate sanguine în mușchii feselor bilateral - toate leziunile corporale descrise au fost produse intravital, la acțiunea traumatică a unui(-or) corp(-uri) contondent(e) dur(e) sau la lovirea de un asemenea corp(uri), conform datelor examenului histopatologic cu cca. 2-3 ore până la instalarea decesului, nu sunt caracteristice unei căderi din poziție ortostatică, au legătură cauzală directă cu survenirea decesului și, în comun, ca periculoase pentru viață se califică ca

vătămare corporală gravă. Decesul lui Cojocaru R. a survenit cu mai mult de 24 de ore, de la momentul examinării medico-legale, data 04.11.2020, ora 11.00, în rezultatul șocului traumatic instalat în rezultatul traumei asociate a capului, toracelui și membrelor.

Astfel, acțiunile inculpaților urmează a fi încadrate în baza art. 145 alin. (2), lit. e), i), j) Cod penal, ca omorul intenționat al unei persoane, săvârșit de două persoane, cu deosebită cruzime, cu bună știință asupra unui minor, profitând de starea de neputință cunoscută și evidentă a victimei, care se datorează bolii și dizabilității acestuia.

Împrejurările faptice relevate de probele administrate denotă că inculpații au înțeles caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor și au dorit realizarea acestora, acționând în acest scop cu intenție directă la comiterea infracțiunii. Mai mult, inculpații au realizat acțiunea de omor a minorului Cojocari R., apoi, cu scopul ascunderii faptului omorului acestuia, l-au târât într-un lan de stuh, unde au ascuns cadavrul. Ulterior, s-au întors și au verificat dacă Cojocari R. se află în același loc, după care au schimbat locul cadavrului puțin mai departe pentru a nu fi observat.

Vinovăția inculpaților a fost demonstrată și prin raportul de expertiză extrajudiciară nr. 202005O0425 din 04.12.2020, conform căruia în fragmentele din petele roșietice de pe scurtă blugi, recoltate de Florea G., scurtă și pantaloni, recoltate de la Gorneț A., spălăturile pe fire de tifon din ștersăturile roșietice de pe fragmentul de lemn, ridicat de la fața locului, s-a depistat sânge uman, care a provenit de la persoană/persoane cu grupa sanguină Abeta cu antigenul asociat „H”, nu-i exclus, în cazul dat, de la minorul Cojocari R.

În acest sens, sunt relevante și declarațiile martorului Zagaiciuc A. că în toamna anului 2020, fiind în grădină, l-a văzut pe Gorneț A. cu Cojocari R. mergând împreună. Era frig, Cojocari R. avea la el o sticlă cu vin, pe care a pus-o sub scurtă. Turma de oi era pe deal și a văzut cum ei se deplasau spre oi. Pe Florea G. l-a văzut din depărtare și l-a recunoscut, a auzit vorbind între ei.

Mai mult, însăși inculpații au confirmat că, în acea zi au fost împreună cu minorul Cojocari R. la stână și fiecare din ei i-au aplicat câteva lovituri lui Cojocari R., care, însă, din spusele lor, nu au fost fatale pentru minor și acesta chiar s-a pornit singur spre casă.

Totodată, ipoteza omorului săvârșit cu bună-știință asupra unui minor presupune îndeplinirea cumulativă a două condiții: 1) victima să fie un minor; 2) făptuitorul să manifeste bună-știință în privința calității de minor a victimei.

În contextul săvârșirii omorului cu bună-știință asupra unui minor, sintagma cu bună-știință denotă că, la momentul săvârșirii faptei, făptuitorul cunoștea cu certitudine despre vârsta minoră a victimei.

Or, inculpații cunoșteau cu certitudine că partea vătămată este minor, Gorneț A. indicând că: „... cred că Cojocari R. avea vârsta de aproximativ 12-13 ani...”, iar Florea G. - „...presupun că Cojocari R. avea vârsta de 5 ani...”.

Deci, inculpații cunoșteau că partea vătămată era minor, neavând atinsă vârsta de 18 ani, și va reține omorul săvârșit cu bună-știință asupra unui minor, în formă consumată.

La fel, inculpații au cunoscut cu certitudine despre faptul că minorul Cojocari R. avea grad de dizabilitate accentuat, fapt confirmat de către ei în ședința de judecată, inculpatul Florea G. indicând că: „...Ruslan avea mers șchiopătat deoarece era bolnav...”, iar inculpatul Gorneț A. a menționat că „...Florea G. mi-a zis să-l mai trimit și pe Ruslan să mâne caprele, la ce i-am spus că nu-l voi trimite, deoarece Ruslan este bolnav”. Cu toate acestea, profitând de starea de neputință a lui Cojocari R., de

imposibilitatea acestuia de a se apăra, inculpații au continuat să-i aplice minorului Cojocari R. lovituri. Și mama minorului Cojocari R. a atenționat inculpații că acesta este bolnav și dacă merge cu ei, tot ei să îl aducă înapoi acasă.

În același timp, omorul săvârșit, profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate, bolii, handicapului fizic sau psihic ori altui factor presupune îndeplinirea cumulativă în principal a două condiții: 1) victima să se afle într-o stare de neputință și 2) făptuitorul să profite de această stare pentru a omorî victima.

Prin stare de neputință se înțelege incapacitatea victimei de a se apăra din cauza nefuncționării totale sau parțiale a conștiinței ori a stării sale fizice sau psihice precare.

Or, inculpații au cunoscut despre starea de neputință a victimei și au profitat de această stare, săvârșind omorul cu o deosebită cruzime ce demonstrează intenția de a-i cauza victimei suferințe, de ordin fizic, psihic, care sunt intense, inutile și prelungite în timp, provocând astfel, curmarea vieții victimei.

În acțiunile inculpaților se conține și semnul calificativ - *cu o deosebită cruzime*, care rezultă din modul și mijloacele cu care a fost comisă crima, de gradul de leziuni, de aplicarea unui număr mare de leziuni corporale, de acțiunile la care victima a fost supusă acțiunilor violente.

Totodată, sunt nefondate argumentele apărării că inculpații nu au comis infracțiunea incriminată, deoarece nu au avut motiv pentru a comite aceste fapte, că i-au aplicat doar câteva lovituri cu un băț părții vătămate și că nu sunt probe suficiente ce ar dovedi vinovăția lor, contrariul fiind demonstrat prin declarațiile inculpaților că i-au aplicat lovituri părții vătămate. Or, Florea G. a indicat că i-a aplicat lovituri, deoarece Cojocari R. l-a numit cu un cuvânt necenzurat, iar Gorneț A. a comunicat că a aplicat lovituri în privința minorului, deoarece, la fel, l-a numit cu un cuvânt necenzurat, susținând că Cojocari R. a fost mai mult maltratată de către Florea G., aceste declarații fiind confirmate pe deplin în cadrul procesului de reconstituire a faptei, unde aceștia au arătat când și unde au comis infracțiunea, precum și desfășurarea acțiunilor detaliate întreprinse de fiecare în parte.

Mai mult, inculpații, conștientizând severitatea pedepsei ce urmează a fi aplicată, în ședința de judecată și-au modificat declarațiile cu scopul de a evita răspunderea penală, alegând poziția dată ca o metodă de apărare și ascundere a realității. Însă, declarațiile lor au fost confirmate prin probele administrate, care se completează reciproc.

Nerecunoașterea vinei de către inculpați a fost apreciată ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 66 Codul de procedură penală și art. 6 din CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Pe lângă aceasta, urmează a fi respinsă cererea apărării privind achitarea inculpaților din motiv că vina lor nu a fost demonstrată, argumentele invocate în acest sens fiind declarative, deoarece în vinovăția acestora a fost pe deplin demonstrată, în acțiunile lor fiind constatate totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică faptele prejudiciabile comise drept infracțiune, iar simpla afirmație a unei stări de fapt, fără coroborarea acestora cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr. Modalitatea de apărare utilizată de inculpați, prin negarea realității

evidente, nu poate influența convingerea bazată pe probe, în raport cu starea de fapt constatată, temei pentru care este exclusă posibilitatea achitării inculpaților.

Astfel, probele prezentate în sprijinul învinuirii înaintate, dovedesc vinovăția inculpaților, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor procedurale și, în ansamblu, coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția lor în săvârșirea infracțiunii încriminate.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpații au comis o infracțiune excepțional de gravă, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, cea agravantă fiind săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, că Gorneț A. anterior nu a fost judecat, consumă abuziv alcool și a fost internat în spital, a fost documentat contravențional pentru comiterea unui furt și a fost sancționat pentru comiterea a două contravenții, că Florea G. anterior nu a fost judecat, se află la evidența medicului psihiatru cu diagnoza - XXXXXX , nu este încadrat în câmpul muncii, lucrează ocazional, este o persoană social vulnerabilă, consumă alcool, a fost sancționat pentru comiterea a patru contravenții, concluzionând că restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpaților precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni este posibilă doar prin aplicarea pedepsei cu închisoare.

3. Avocatul Demian Grigore a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Florea G. să fie achitat, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Apelantul a invocat că infracțiunea incriminată inculpatului este una excepțional de gravă și dacă acesta ar fi comis această infracțiune, ar fi recunoscut și ar fi inițiat procedura de împăcare, prevăzută legal în astfel de circumstanțe.

Instanța de fond greșit a concluzionat că acuzarea a prezentat suficiente probe care ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, deci, eronat a aplicat și a interpretat legea.

3.1. A declarat apel și avocatul Timofeevici Ion, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Gorneț A. să fie achitat.

Apelantul a menționat că martorii audiați au confirmat circumstanțe care nu au fost negate de inculpat.

Or, inculpatul nu a avut motiv de a comite infracțiunea, iar dovezi privind intenția lui de a comite omorul lui Cojocari R. nu au fost prezentate. Din momentul reținerii până la audierea în instanța de judecată, inculpatul a declarat că i-a aplicat victimei doar trei lovituri cu un băț, iar expertiza medico-legală a cadavrului nu a putut face o delimitare de la care anume lovituri a survenit decesul, or, de la cele trei lovituri victima nu a putut să decedeze. Particulele biologice ce aparțin victimei, depistate pe hainele inculpatului, nu pot servi ca probe în comiterea omorului, or, acesta l-a luat în brațe pe Cojocari R. care era deja decedat. Totodată, imaginile video, prezentate în calitate de probe nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, mai mult, acesta a fost agresat de către lucrătorul poliției la reținere.

Deci, nu a fost prezentată nicio probă ce ar confirma că acțiunile inculpatului întrunesc elementele laturii obiective și subiective a infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal.

Totodată, este neîntemeiată cererea acuzării privind încasarea de la inculpat în contul statului a cheltuielilor judiciare, or, potrivit art. 227 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea

bunei desfășurări a procesului penal și se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2021, apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile date în ședința de judecată, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpaților încadrarea juridică corespunzătoare, în baza art. 145 alin. (2), lit. e), i), j) Cod penal, ca omorul intenționat al unei persoane săvârșit de două persoane, cu deosebită cruzime, cu bună știință asupra unui minor, profitând de starea de neputință cunoscută și evidentă a victimei, care se datorează bolii și dizabilității acestuia.

Or, vina inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită prin probele administrate, și anume, declarațiile părților vătămate și ale martorilor, precum și probele scrise, în coroborare între ele.

Potrivit apelurilor formulate de apărare a fost solicitată achitarea inculpaților pe motiv că faptele nu au fost săvârșite de către ei, însă argumentele invocate de către apelanți nu și-au găsit confirmare în starea de fapt constatată. Or, au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpaților și resping afirmațiile lor despre neimplicarea în comiterea infracțiunii imputate, dovezile prezentate fiind concludente și demonstrează în volum deplin vinovăția pe capătul învinuirii aduse, cu prezența tuturor elementelor constitutive în acțiunile lor, alegațiile inculpaților constituind o metodă de apărare în scopul evitării răspunderii pentru fapta săvârșită.

Astfel, a fost stabilit cu certitudine că anume inculpații Gorneț A. și Florea G., împreună și prin înțelegere prealabilă, în timpul unei certe iscate cu minorul Cojocari R., despre care cunoșteau cu certitudine că este cu dizabilitate evidentă accentuată, urmărind scopul omorului acestuia, cu bețe, mâinile și picioarele i-au aplicat mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului, pricinuindu-i astfel vătămări corporale grave, în urma cărora minorul Cojocari R. a decedat.

Legătura de cauzalitate dintre acțiunile făptuitorilor și urmările prejudiciabile sub formă de moarte a victimei, a fost demonstrată prin concluzia raportului de expertiză judiciară nr. 202003C2771 din 14.12.2020, conform căruia la examinarea medico-legală a cadavrului lui Cojocari R. s-au depistat următoarele leziuni corporale: Plăgi contuze și rupte în regiunea capului, echimoze, excoriații în regiunea capului, revărsate sanguine în țesuturile moi pericraniene, revărsate sanguine în mușchii temporali bilateral, revărsate sanguine subarahnoidiene difuze, sânge în ventriculii cerebrali, revărsate sanguine intracerebrale, echimoze și excoriații la nivelul trunchiului, revărsate sanguine în mușchii spatelui, fractura coastelor 5,6,7 stânga pe linia axilară medie, directe, cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente fracturilor, echimoze, excoriații la nivelul membrelor superioare și inferioare, revărsate sanguine în mușchii feselor bilateral - toate leziunile corporale au fost produse intravital, la acțiunea traumatică a unui(-or) corp(-uri) contondent(e) dur(e) sau la lovirea de un asemenea corp(-uri), conform datelor examenului histopatologic cu cca. 2-3 ore până la instalarea decesului, nu sunt caracteristice unei căderi din poziție ortostatică, au legătură cauzală directă cu survenirea decesului și în comun ca periculoase pentru viață se califică ca vătămare corporală gravă. Decesul lui Cojocar R., anul nașterii XXXXXX , a survenit cu mai mult de 24 de ore,

de la momentul examinării medico-legale, data 04.11.2020, ora 11.00, în rezultatul șocului traumatic instalat în rezultatul traumei asociate a capului, toracelui și membrelor.

Cu referire la latura subiectivă, a fost reținut că potrivit art. 17 Cod penal, se consideră că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări.

Or, circumstanțele faptice constatate denotă că inculpații au înțeles caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor și și-au dorit realizarea lor, acționând în acest scop cu intenție directă la comiterea infracțiunii respective, iar probele cercetate demonstrează că inculpații au realizat acțiunea de omor a minorului Cojocari R., după care, cu scopul ascunderii faptului omorului, l-au târât într-un lan de stuh, unde au ascuns cadavrul. Ulterior s-au întors și au verificat dacă cadavrul se află în același loc, apoi i-au schimbat locul puțin mai departe pentru a nu fi observat.

Vinovăția inculpaților este demonstrată și prin raportul de expertiză extrajudiciară nr. 20200500425 din 04.12.2020, conform căruia în fragmentele din petele roșietice de pe scurtă și blugi, recoltate de la Florea G., scurtă și pantaloni, recoltate de la Gorneț A., spălăturile pe fire de tifon din ștersăturile roșietice de pe fragmentul de lemn, ridicat de la fața locului s-a depistat sânge uman, care a provenit de la persoană/persoane cu grupa sanguină Abeta cu antigenul asociat „H”, nu-i exclus, în cazul dat, de la minorul Cojocari R.

În acest sens sunt relevante și declarațiile martorului Zagaiciuc A. că în toamna anului 2020, fiind în grădină, l-a văzut pe Gorneț A. cu Cojocari R., mergând împreună. Era frig, Cojocari R. avea la el o sticlă cu vin, pe care a pus-o sub scurtă. Turma de oi era pe deal și a văzut cum ei se deplasau spre oi. Pe Florea G. l-a văzut din depărtare și l-a recunoscut, a auzit vorbind între ei.

Mai mult, inculpații au confirmat că în acea zi au fost împreună cu minorul Cojocari R. la stână și fiecare din ei i-au aplicat câteva lovituri lui Cojocari R., care, însă, din spusele lor, nu au fost fatale pentru minor și acesta s-a pornit singur spre casă.

Totodată, omorul săvârșit cu bună-știință asupra unui minor presupune îndeplinirea cumulativă a două condiții: 1) victima să fie un minor; 2) făptuitorul să manifeste bună-știință în privința calității de minor a victimei.

În contextul săvârșirii omorului cu bună-știință asupra unui minor, sintagma cu bună-știință denotă că, la momentul săvârșirii faptei, făptuitorul cunoștea cu certitudine despre vârsta minoră a victimei.

Inculpații cunoșteau cu certitudine că partea vătămată este minor, Gorneț A. indicând că: „...cred că Cojocari R. avea vârsta de aproximativ 12- 13 ani...”, iar Florea G. „...presupun că Cojocari R. avea vârsta de 5 ani...”, ce demonstrează săvârșirea omorului săvârșit cu bună-știință asupra unui minor, în formă consumată.

La fel, inculpații au cunoscut și faptul că minorul Cojocari R. avea grad de dizabilitate accentuat, inculpatul Florea G. declarând că: „... Cojocari R. avea mers șchiopătat deoarece era bolnav...”, iar inculpatul Gorneț A. - „...Florea G. mi-a zis să-l mai trimit și pe Cojocari R. să mâne caprele, la ce i-am spus că nu-l voi trimite, deoarece este bolnav...”. Cu toate acestea, inculpații, profitând de starea de neputință a lui Cojocari R., de imposibilitatea acestuia de a se apăra, au continuat să-i aplice lovituri. De asemenea, mama minorului Cojocari R. a atenționat inculpații că acesta este bolnav și dacă merge cu ei, tot ei să îl aducă înapoi acasă.

În același timp, omorul săvârșit profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate, bolii, handicapului fizic sau psihic ori altui factor presupune îndeplinirea cumulativă în principal a două condiții: 1) victima să se afle într-o stare de neputință și 2) făptuitorul să profite de această stare pentru a omorî victima.

Prin stare de neputință se înțelege incapacitatea victimei de a se apăra din cauza nefuncționării totale sau parțiale a conștiinței ori a stării sale fizice sau psihice precare.

Or, inculpații au cunoscut despre starea de neputință a victimei și au profitat de această stare, săvârșind omorul cu o deosebită cruzime ce demonstrează intenția de a-i cauza victimei suferințe, de ordin fizic, psihic, care sunt intense, inutile și prelungite în timp, provocând, astfel, curmarea vieții victimei.

În acțiunile inculpaților a fost întrunit și semnul calificativ - cu o deosebită cruzime, care rezultă din modul și mijloacele cu care a fost comisă crima, de gradul de leziuni, de aplicarea unui număr mare de leziuni corporale, de acțiunile la care victima a fost supusă acțiunilor violente.

Totodată, sunt nefondate argumentele apărării că inculpații nu au comis infracțiunea incriminată, deoarece nu au avut motiv pentru a comite aceste fapte, că i-au aplicat doar câteva lovituri cu un băț părții vătămate și că nu sunt probe suficiente ce ar dovedi vinovăția lor, contrariul fiind demonstrat prin declarațiile inculpaților că i-au aplicat lovituri părții vătămate. Or, Florea G. a indicat că i-a aplicat lovituri, deoarece Cojocari R. l-a numit cu un cuvânt necenzurat, iar Gorneț A. a comunicat că a aplicat lovituri în privința minorului, deoarece, la fel l-a numit cu un cuvânt necenzurat, susținând că Cojocari R. a fost mai mult maltratat de către Florea G., aceste declarații fiind confirmate pe deplin în cadrul procesului de reconstituire a faptei, unde aceștia au arătat când și unde au comis infracțiunea, precum și desfășurarea acțiunilor detaliate întreprinse de fiecare în parte.

Mai mult, inculpații, conștientizând severitatea pedepsei ce urmează a fi aplicată, în ședința de judecată și-au modificat declarațiile cu scopul de a evita răspunderea penală, alegând poziția dată ca o metodă de apărare și ascundere a realității. Însă, declarațiile lor au fost confirmate prin probele administrate, care se completează reciproc.

Nerecunoașterea vinei de către inculpați a fost apreciată ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 66 Codul de procedură penală și art. 6 din CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei.

Pe lângă aceasta, urmează a fi respinsă cererea apărării privind achitarea inculpaților din motiv că vina lor nu a fost dovedită, deoarece în vinovăția acestora a fost pe deplin demonstrată, în acțiunile lor fiind constatate totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică faptele prejudiciabile comise drept infracțiune, iar simpla afirmație a unei stări de fapt, fără coroborarea acestora cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr.

Modalitatea de apărare utilizată de inculpați, prin negarea realității evidente, nu poate influența convingerea bazată pe probe, în raport cu starea de fapt constatată, temei pentru care este exclusă posibilitatea achitării inculpaților.

Astfel, probele prezentate în sprijinul învinuirii înaintate, dovedesc vinovăția inculpaților, lipsind temeiuri pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe,

obținute cu respectarea normelor procedurale și, care în ansamblu, coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția lor în săvârșirea infracțiunii încriminate.

Potrivit art. 24 Cod de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.

Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Prin justificarea elementelor expuse au fost probate toate aspectele importante pentru stabilirea faptelor și încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, iar mijloacele de probă cercetate au un conținut probant și suficient la caz, pe măsură să înlăture toate dubiile privind vinovăția acestora.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de personalitatea inculpaților, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților și de condițiile de viață ale familiei acestora.

Totodată, conform art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Prin urmare, deoarece inculpații au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii încriminate, instanța de fond corect a încasat de la aceștia cheltuielile judiciare suportate.

5. Avocatul Caisin Valentin declară recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Florea G. să fie achitat, din motiv că infracțiunea nu a fost comisă de acesta.

Recurentul invocă că decizia instanței de apel nu cuprinde nicio soluție în partea descrierii faptei criminale, considerată ca fiind dovedită.

În conținutul deciziei nu au fost reținute circumstanțele de fapt și de drept, nu au fost evaluate și analizate în mod concret toate probele administrate în vederea aflării adevărului, nu a fost constatată în parte forma vinovăției inculpatului, sub aspectul infracțiunii pentru care a fost condamnat, iar temeiurile de fapt și de drept reținute de instanța de apel nu coroborează cu motivele adoptării soluției.

La fel, instanțele nu au soluționat mai multe omisiuni, care ridică mai multe semne de întrebare, și anume, faptul că nu a fost probat scopul și intenția inculpatului, că nu au fost prezentate probe pertinente și concludente în vederea confirmării înțelegerii prealabile, precum și că în fragmentele din petele roșietice de pe scurtă și blugi, recoltate de la Florea G. nu au fost găsite urme de sânge al victimei, fiind doar o presupunere a acuzării.

Or, hotărârile de condamnare adoptate se bazează exclusiv pe declarațiile martorului și succesului părții vătămate.

Mai mult, nu este clară poziția instanței de apel, în contextul în care, instanța de fond nu a dat o apreciere adecvată declarațiilor succesului părții vătămate Cojocari T. și martorilor Zagaiciuc A., Griniuc M. Instanța de apel a relatat aceste declarații, după cum au fost redată de instanța de fond, fără a cerceta aceste probe în ședința de judecată.

Astfel, instanțele au apreciat greșit probele administrate, faptele și circumstanțele cauzei, fiind evidentă neconcordanța probelor cu starea de fapt constatată.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței

5. Declară recurs ordinar și inculpatul Gorneț A., în care solicită să faceți dreptate în cazul dat.

Recurentul indică că nu a omorât partea vătămată și l-a lovit doar de două ori, iar după loviturile aplicate de el, partea vătămată a plecat cu Florea G.

Acea perioadă a fost una grea din cauza stării sale psihice. A suportat intervenții chirurgicale la rinichi și are probleme medicale la inimă, însă aceste împrejurări au fost ignorate de instanțele de judecată. Era în stare de afect mintal, iar pedeapsa aplicată este prea aspră.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că, în recursul inculpatului Gorneț A., nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală (*pct. 5.1. din decizie*), iar recursul avocatului este fondat pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursurile respective, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care ar fi erorile de drept și esența că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prevederile art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile declarate nu întrunesc condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din

oficiu recursurile ordinare ale apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurenți.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpaților Florea G. și Gorneț A., ale succesului părții vătămate Cojocari T., ale martorilor Gangan O. și Zagaiciuc A., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.11.2020 și tabelul ilustrativ, conform căruia a fost cercetat ocolul de capre amplasat în extravilanul XXXXXX XXXXXX, XXXXXX, unde a fost depistat un băț lung cu lungimea de aproximativ 1,80 m. cu care a fost maltratată minorul Cojocari R.; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.11.2020 și tabelul ilustrativ, conform căruia a fost examinat locul săvârșirii infracțiunii, care reprezintă un teren amplasat din extravilanul XXXXXX XXXXXX, XXXXXX, amplasat în apropierea iazului cu denumirea „Fundac” unde a fost depistat cadavrul minorului Cojocari R. cu semne vizibile de moarte violentă, corpul căruia era vânăt și însângerat, acesta a fost depistat în stuhul din apropierea iazului; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.11.2020 și tabelul ilustrativ, conform căruia a fost examinat locul săvârșirii infracțiunii, care reprezintă un teren amplasat în extravilanul XXXXXX XXXXXX, XXXXXX, amplasat în apropierea iazului cu denumirea „Fundac” unde a fost depistat un băț cu lungimea de aproximativ 0,80 m. și diametrul de 1,5 cm., care este despicat în două părți pe întreaga lungime cu care a fost maltratată minorul Cojocari R. La fel, la fața locului a fost depistată căciula ce aparținea minorului Cojocari R.; certificatul de dizabilitate seria CN 130745, conform căruia se atestă faptul că Cojocari R., a.n. XXXXXX este încadrat în grad de dizabilitate accentuat; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 04.11.2020, cu CD-disc cu verificarea declarațiilor lui Gorneț A. din 04.11.2020, în care a declarat că „...la 02.11.2020, fiind împreună cu Florea G. și Cojocari R., deplasându-se spre stâna de capre. Pe drum Cojocari R., în cadrul unei cerți l-a numit cu cuvinte injurioase care i-au jignit demnitatea personală de bărbat și, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având un băț în mână, pe care l-a rupt dint-un copac, i-a aplicat câteva lovituri la fund și, posibil, în regiunea mâinii drepte, iar Florea G. i-a aplicat lovituri peste corp și cap cu un băț pe care îl avea de la stână. După aceasta l-au

lăsat pe Cojocari R. la sol și au plecat cu caprele la stână. A doua zi, pe 03.11.2020, trecând la locul unde la 02.11.2020 l-au maltratat pe Cojocari R. au depistat corpul neînsuflețit a lui Cojocari R. și pentru a ascunde urmele infracționale l-au mutat în stufărie. Recunoaște comiterea omorului lui Cojocari R. împreună cu Florea G.”; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 05.11.2020, cu CD-disc cu verificarea declarațiilor lui Florea G. din 05.11.2020, în care a declarat că „la 02.11.2020 aflându-se împreună cu Gorneț A. și Cojocari R. în adiacența stufărișului iazului cu denumirea „Fundac”, s-au așezat în lanul de porumb, au mâncat și au servit vin. La un moment Cojocari R. l-a numit cu cuvinte injurioase care i-a încălcat demnitatea personală de bărbat, fapt pentru care Gorneț A. i-a făcut observație, atunci Cojocari R. i-a adresat și lui cuvinte urâte, fapt pentru care ambii, fiind în stare de ebrietate, l-au agresat fizic, aplicându-i lovituri cu bețele peste cap, fund și fese. El l-a lovit cu un băț de la stână cu care alunga caprele, iar Gorneț A. cu un alt băț. La final, l-au lăsat la sol în apropiere de stufăriș și au plecat. A doua zi, pe 03.11.2020, trecând pe la locul unde l-au maltratat pe Cojocari R. și, pentru a ascunde urmele infracționale, l-au mutat în stufăriș împreună cu Gorneț A. După aceasta au plecat cu caprele la deal. Peste ceva timp s-a deplasat la mama lui Cojocari R. la domiciliu, care l-a întrebat unde este feciorul său și i-a spus că nu cunoaște. Unde se află bățul cu care l-a lovit pe Cojocari R. nu cunoaște deoarece nu se afla la locul unde îl lăsa la stână. Bănuiala de omor a lui Cojocari R. o recunoaște și se căiește de cele comise”; raportul de expertiză extrajudiciară nr. 20200500425 din 04.12.2020, conform căruia sângele minorului Cojocari R. se referă la grupa sanguină Abeta/ A(II)/ cu antigenul asociat „H”. Sângele lui Gorneț A. și Florea G. se referă la una și aceeași grupă sanguină - Oalfa, beta /O(I)/. 1-8. În fragmentele din petele roșietice de pe scurtă (m/ob.1,2), blugi (m/ob.3,4) recoltate de la Florea G., scurtă (m/ob.7), pantaloni (m/ob.8,9), recoltate de la Gorneț A., spălăturile pe fire de tifon din ștersăturile roșietice de pe fragmentul de lemn (m/ob. 12,13) ridicat de la fața locului s-a depistat sânge uman, care a provenit de la persoană/persoane cu grupa sanguină Abeta cu antigenul asociat „H”, nu-i exclus în cazul dat de la minorul Cojocari R. Totodată, stabilirea antigenului „H(0)” în aceste pete, nu permite excluderea adaosului de sânge de la persoană/persoane cu grupa sanguină Oalfa,beta, cum ar fi Gorneț A. și/sau Florea G. (de la fiecare separat sau în amestec); raportul de expertiză judiciară nr. 202003C2771 din 14.12.2020, conform căruia la examinarea medico-legală a cadavrului lui Cojocari R. s-au depistat urătoarele leziuni corporale: Plăgi contuze și rupte în regiunea capului, echimoze, excoriații în regiunea capului, revărsate sanguine în țesuturile moi pericraniene, revărsate sanguine în mușchii temporali bilateral, revărsate sanguine subarahnoidiene difuze, sânge în ventriculii cerebrali, revărsate sanguine intracerebrale, echimoze și excoriații la nivelul trunchiului, revărsate sanguine în mușchii spatelui, fractura coastelor 5,6,7 stânga pe linia axilară medie, directe, cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente fracturilor, echimoze, excoriații la nivelul membrelor superioare și inferioare, revărsate sanguine în mușchii feselor bilateral - toate leziunile corporale descrise au fost produse intravital, la acțiunea traumatică a unui(-or) corp(-uri) contondent(e) dur(e) sau la lovirea de un asemenea corp(-uri), conform datelor examenului histopatologic cu cca. 2-3 ore până la instalarea decesului, nu sunt caracteristice unei căderi din poziție ortostatică, au legătură causală directă cu survenirea decesului și, în comun, ca periculoase pentru viață se califică ca vătămare corporală gravă. Decesul lui Cojocari R. a survenit cu mai mult de 24 de ore, de la momentul examinării medico-legale, data 04.11.2020, ora 11.00, în rezultatul șocului traumatic instalat în rezultatul traumei asociate a capului, toracelui și membrelor, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării,

instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, ca omorul intenționat al unei persoane săvârșit de două persoane, cu deosebită cruzime, cu bună știință asupra unui minor, profitând de starea de neputință cunoscută și evidentă a victimei, care se datorează bolii și dizabilității acestuia (*pct. 2., 4. din decizie*).

Totodată, la stabilirea pedepsei instanțele de fond și de apel just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, Cod penal, pedeapsa respectivă fiind motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestora, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lor, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile vizate sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile

contestate conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Caisin Valentin în numele inculpatului Florea Gheorghe, de inculpatul Gorneț Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2021, în privința inculpaților Gorneț Andrei XXX și Florea Gheorghe XXXXX, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 25 martie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico